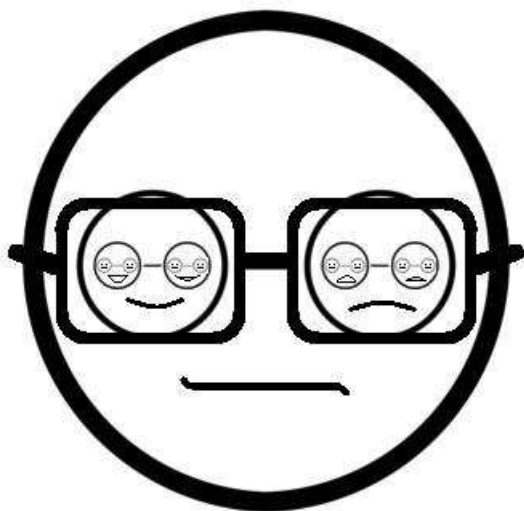

HOW TO STOP BEING A NERD
EEN AUTOBIOGRAFIE

HOW TO STOP BEING A NERD

EEN AUTOBIOGRAFIE

DOOR
BRECHT DEBOR

Copyright © 2023 Brecht Debor

ISBN: 9789403701189

INHOUD

INLEIDING: HOEVEEL SOORTEN MENSEN ER ZIJN	7
1: HOEVEEL SOORTEN NERDS ER ZIJN	10
2: HOE GENEES JE SUPER NERDS	16
3: IK: EEN INTRODUCTIE	20
4: VAST OP DE TOERISTISCHE ROUTE	26
5: AMBIGUITEIT	34
6: OMGAAN MET AMBIGUITEIT	43
7: JOB	77
8: AFTERTHOUGHT	85
AFBEELDINGEN	89

INLEIDING

HOEVEEL SOORTEN MENSEN ER ZIJN, EN HOE DIE TE CATEGORIZEREN

Er zijn exact **twee soorten mensen** in de wereld: **Nerds** en **Hocks**.

Nerds delen alles op in helder gedefinieerde categorieën, om de wereld overzichtelijk en voorspelbaar te maken. Ze richten zich vrijwel uitsluitend op het soort kennis dat je in boeken kunt opzoeken. In het woordenboek worden ze doorgaans gedefinieerd als sociaal onhandig en geobsedeerd door technische en intellectuele vraagstukken.

Verder willen nerds dat er over ieder aspect van het leven duidelijke regels zijn en willen ze het gevoel hebben dat ze de controle hebben over alles wat ze doen. Dit betekent echter niet dat ze altijd gehoorzamen aan de regels die *andere mensen* hebben opgesteld, sociale conventies volgen of het eens zijn met de meest algemeen aanvaarde opvattingen: in plaats van zich aan te passen aan de bestaande ideeën van anderen, zijn nerds vaak zo arrogant dat ze hun eigen woorden verzinnen en vinden dat de rest van de wereld zich maar aan hun wereldbeeld moet aanpassen.

Hocks, ter vergelijking, is de naam die ik bedacht heb voor mensen die net heel pragmatisch zijn in alles wat ze doen. Een Hock redeneert niet vanuit abstracte, van tevoren haarfijn uitgewerkte theorieën: iedere keer dat er zich een praktisch probleem voordoet, probeert een Hock eerder spontaan dingen uit totdat hij of zij een oplossing vindt die op dat specifieke moment blijkt te werken voor dat specifieke probleem. Met andere woorden: een *ad hoc* benadering via *trial and error*. In dat opzicht is een Hock dus het tegenovergestelde van een nerd.

Zelf ben ik een kolossale nerd, die probeert om wat meer als een Hock te gaan functioneren. Dit boek gaat over dat proces, dat nog in volle gang is.

Nog iets over nerds, nu we het er toch over hebben: nerds zijn zo naïef om te geloven dat je letterlijk alles kunt leren gewoon door een boek te lezen. Bijvoorbeeld dat je goed kunt worden in basketbal louter door

erover te lezen, in plaats van dat je jezelf ook moet trainen door die sport daadwerkelijk te doen.

Of erger nog, dat je automatisch zult stoppen met een nerd te zijn wanneer je een boek leest met de titel 'HOW TO STOP BEING A NERD'. Nerds zullen dit boek daarom veel te letterlijk nemen en dus onvermijdelijk teleurgesteld zijn over het bescheiden effect ervan.

Daarom raad ik nerds af dit boek te lezen.

En Hocks zijn uit zichzelf al goed in 'niet een nerd zijn', dus uiteraard hebben zij niets te leren van een boek over hoe je stopt met een nerd te zijn.

Daarom raad ik Hocks af dit boek te lezen.

Kortom, het lijkt me het beste dat niemand ook maar iets van dit boek leest. Ieder individu moet voor zichzelf uitmaken of ze hun psychische gezondheid op het spel willen zetten door blootgesteld te worden aan mijn manier van denken, daarbij rekening houdend met factoren zoals budget en ziektekostenverzekering (in verband met de therapie en/of opname in een psychiatrische inrichting die achteraf nodig kan zijn om je terug te doen functioneren zoals voordat je werd ondergedompeld in mijn wereldbeeld).

Misschien denk je op dit moment 'Waarom zou een schrijver ooit mensen afraden zijn boek te lezen? Dit moet een soort *mind game* zijn om me ertoe aan te zetten het net wel te lezen.' Maar klopt die redenatie wel?

Want als ik in de inleiding een of andere *mind game* zou spelen, dan verwacht je daardoor uiteraard dat ik dat doorheen de rest van het boek ook ga doen en dat is net weer een reden om het boek niet te lezen. Want je wilt toch zeker niet gemanipuleerd worden? Dus lees het boek maar gewoon niet, dan loop je ook geen enkel risico dat er allerlei spelletjes met je psychische gezondheid gespeeld worden.

Beslis je na een grondige risicoanalyse om toch verder te lezen, in het eerste hoofdstuk ga ik nu dieper in op hoe we de categorie van nerds verder kunnen onderverdelen en hoe extreem sommige exemplaren ervan kunnen zijn.

HOOFDSTUK 1

HOEVEEL SOORTEN NERDS ER ZIJN, EN HOE DIE TE CATEGORIZEREN

Er zijn exact **twee soorten nerds** in de wereld: **gewone nerds** en **Super Nerds**.

In de meeste situaties is het moeilijk om de ene soort nerds te onderscheiden van de andere, tenzij je heel goed weet waar je op moet letten. Dit komt doordat veel Super Nerds hun karakteristieke superkrachten (Super Nerd Powers) paradoxaal genoeg net inzetten om datgene wat kenmerkend aan hen is te verbergen voor de normale mensen en daardoor op het eerste gezicht zelf ook vaak veel normaler overkomen dan ze eigenlijk zijn. Vergelijkbaar met hoe sommige motten en sprinkhanen zich als bladeren vermommen om niet op te vallen voor hun vijanden. Evolutie is fascinerend.

Zelfs als je een gesprek aangaat met een Super Nerd, zal deze er soms nog steeds in slagen zich te blijven voordoen als een gewone nerd. In zeldzame gevallen zal een Super Nerd je zelfs weten wijs te maken dat het een gewoon mens is: een niet-nerd. Maar geloof me, het denkt niet zoals de gewone mens.

Hoe denkt een Super Nerd dan wel? Zoals een gewone nerd, uiteraard, maar dan veel extremer. Ik zal het verschil tussen hun denkwijzen nu illustreren met een zogenaamde *case study*: het bestuderen van een specifiek geval (ik) en het contrast tussen dat geval (ik dus) en andere gevallen (niet ik). Beginnend met de volgende *Calvin and Hobbes* cartoon: